

тазъ влѣзе Йоавъ при царя, и рече: Що направи ты? ето, Авениръ дойде при тебе; защо го испрати, та си отиде? Знаеш добръ Авенира Нировъ-ть сынъ, че дойде за да тя измами, и да научи ^уисходъ-ть ти и входъ-ть ти, и да научи всичко що правишъ.

26 И като излѣзе Йоавъ отъ Давида, прати вѣстители слѣдъ Авенира, и върножъ го отъ кладенецъ-ть Сирж: Давидъ оба-

27 че не знаеше. И когато ся върна Авениръ въ Хевронъ, ^иЙоавъ го свѣрилъ при единъ-тъ странж на вратата, за да му говори ужъ тайно; и тамъ го удари ^ухъ въ коремъ-ть, и ^иумрѣ, за кръвъ-тъ на братата му Асайла.

28 И слѣдъ това като чу Давидъ, рече: Неповиненъ съмъ азъ, и царство-то ми, прѣдъ Господа во вѣкъ, отъ кръвъ-тъ на

29 Авенира сына Нирова: И ^инека остане на Йоавовъ-тъ главж, и на всичкий му бащинъ домъ: и да не оскудѣе отъ Йоавовъ-ть домъ такъвъ който има ^исъмечте, или прокаженъ, или който ся подири на тоягъ, или пада отъ мечъ, 30 или лишенъ отъ хлѣбъ. Така Йоавъ и Ависей братъ му убихъ Авенира, защото бѣ убилъ ^иАсайла брата имъ у Гаваонъ въ сраженіе-то.

31 И рече Давидъ на Йоава, и на всичкии тѣ людие които бѣхъ съ него: ^иРаздерѣте дрехы-тѣ си, и ^ипрѣпашете ся съ врѣтище, та плачете прѣдъ Авенира. И царь 32 Давидъ идѣше велѣдъ носило-то. И погребохъ Авенира ^ивъ Хевронъ: и възвыси царь-ть гласъ-ть си, и плака надъ Авенировъ-ть гробъ: и всичкии тѣ людие пла- 33 каахъ. И плака царь-ть надъ Авенира, и рече:

Умрѣ ли Авениръ, ^икакто умира бе-
зуменъ?

34 Рѣцѣ-тѣ ти не ся възрахж,
Нито нозѣ-тѣ ти ся турихъ въ желѣза.
Ты падиж както пада иѣкой
Прѣдъ сынове-тѣ на неправдѣ-тъ.
И всичкии тѣ людие плакахъ пакъ надъ 35 него, и дойдохъ сетиъ всичкии тѣ людие ^иза да прѣдуматъ Давида да яде хлѣбъ, като бѣше още денъ: но Давидъ ся за-
клѣ, и рече: ^иТака да ми направи Богъ, и така да приложи, ако вкусъ хлѣбъ, или каквогодѣ иѣщо, ^ипрѣди да зайде 36 сълице-то. И научихъ това всичкии тѣ людие, и угодно имъ быде; както бѣше у-
годно на всичкии тѣ людие всичко което 37 правѣше царь-ть. Защото всичкии тѣ лю-
дие и всичкий Израиль познахъ въ онзи

^у 1 Цар. 29; 6. Иса. 37; 28.

^ф 3 Цар. 2; 5. Гл. 20; 9, 10.

^х Гл. 4; 6.

^и Гл. 2; 23.

^ч 3 Цар. 2; 32, 33.

^и Лев. 15; 2.

^ш Гл. 2; 23.

^и Иса. Нав. 7; 6. Гл. 1; 2, 11.

^и Быт. 37; 34.

^в Гл. 13; 12, 13.

^и Гл. 12; 17. Иср. 16; 7.

^и Руе. 1; 17.

^и Гл. 1; 12.

^и Гл. 19; 7.

^и Вин. Гл. 19; 13. 3 Цар. 2;

5, 6, 33, 34. Псал. 28; 4.

день, че не бѣше отъ царя да ся умрѣ-
38 ти Авениръ Нировъ сынъ. И рече царь-
тъ на рабы-тѣ си: Не знаете ли че вой-
вода великъ падиж тойзи день въ Изра-
39 иль? А азъ съмъ днесъ слабъ, ако и да
съмъ помазанъ царь: и тѣзи мажкіе Са-
руини-тѣ сынове ^имного сѫ жестоки за
мене: ^иГосподъ ще направи въздание
на дѣлителя на злинѣ-тѣ, споредъ зли-
нѣ-тѣ му.

ГЛАВА 4.

1 И когато чу Сауловъ сынъ че Авениръ умрѣ въ Хевронъ, ^ирѣцѣ-тѣ му о-
слабицъ, и всичкии тѣ Израиляни ся
2 ^исмущихъ. А Сауловъ сынъ имаше два-
ма мажкіе, които бѣхъ пълководци, име-
то на единъ-тѣ Баана, а име-то на другъ-
тѣ Рихавъ, сынове на Римона Виро-
3 еянинъ-тѣ отъ Веніаминовъ-тѣ сынове;
амина: А Виро-еянинъ-тѣ бѣхъ побѣгнѣли
въ ^иГеемъ-тѣ, и тамъ бѣхъ пришелци до
тойзи денъ.)

4 ^иА Йонаеанъ Сауловъ сынъ, имаше
сына поврѣдентъ въ нозѣ-тѣ. Бѣше на
петь годинъ на възрастъ когато дойде из-
вѣстие отъ Иезраель за Саула и Йонаеана,
и дигиж го питателка-та му та бѣга:
и като бѣрзаше да бѣга, падиж той, и
охромѣ: а име-то му бѣше Мемфисея.

5 И отидохъ сынове-тѣ на Римона Виро-
еянинъ-тѣ, Рихавъ и Баана, и въ горе-
шинѣ-тѣ на денъ-тѣ влѣзохъ въ домъ-
6 тѣ на Извосея, който лѣжеше на одрѣ-
тѣ въ пладници: И влѣзохъ тамъ дори
до срѣдъ домъ-тѣ, като че ще земжъ
жито; и ударихъ го ^ижвѣръ коремъ-ть; и
Рихавъ и Баана братъ му ся избавихъ.

7 Защото, когато влѣзохъ въ домъ-тѣ, той
лѣжеше на одрѣ-тѣ си въ ложницѣ-тѣ
си: и ударихъ го, и умрѣвихъ го, и от-
сѣкохъ му главж-тѣ, и като зѣхъ глав-
ж-тѣ му, отидохъ и вървѣхъ прѣзъ по-
8 ле-то всичкѣ-тѣ нощъ. И донесохъ глав-
ж-тѣ на Извосея при Давида въ Хев-
ронъ, и рекохъ на царя: Ето главата на
Извосея, синъ-тѣ на врагъ-тѣ ти Саула,
който искаше животъ-тѣ ти: и Господъ
даде днесъ на господаря ни царя
тойзи денъ отмыщеніе, отъ Саула и отъ
сѣме-то му.

9 А Давидъ отговори на Рихава и на Баана братъ му, сынове-тѣ на Римона Виро-еянинъ-тѣ, та имъ рече: Живъ Господъ,
който избави душъ-тѣ ми отъ всичко

62; 12. 2 Тим. 4; 14.

—

^и Ездр. 4; 4. Иса. 13; 7.

^и Мат. 2; 3.

^и Иса. Нав. 18; 25.

^и Неем. 11; 33.

^и Гл. 9; 3.

^и 1 Цар. 29; 1, 11.

^и Гл. 2; 23.

^и 1 Цар. 19; 2, 10, 11. 23;

15. 25; 29.

^и Быт. 48; 16. 3 Цар. 1; 29.

^и Псал. 31; 7.